

JORGE LUIS BORGES KÉT VERSE

IZRAEL / ISRAEL

Egy ember, akit bezároltak és elvarázsoltak,
egy ember, akit arra ítélték, hogy kígyóként
őrizze a bitang aranyat,
egy ember, akit arra ítélték, hogy Shylock
legyen,

egy ember, aki földig hajol
és tudja, hogy a Paradicsomban lakott,
egy öreg vak ember, akinek egy templom
oszlópai

kell összetörnie,
egy arc, amelyet arra ítélték, hogy álarc legyen,
egy ember, aki az emberek ellenére
Spinoza és Baal Shem és a Kabbala,
egy ember, aki maga a Könyv,
egy ajk, amely a mélységek legalján
a magasság igazságát dicsőíti,
egy ügyész vagy egy fogorvos,
aki Istennel társalkodik a hegyen,
egy ember, akit arra ítélték, hogy a csúfság
legyen,

a gyalázat, a zsidó,
egy megkövezett és megégetett
és halálos kamrákba fojtott ember,
egy ember, aki mégis halhatatlanságra tör,
s aki ma megtér a maga harcához,
a győzelem kitörő ragyogásához,
oly szépségesen, mint déli verőn az oroszlán.

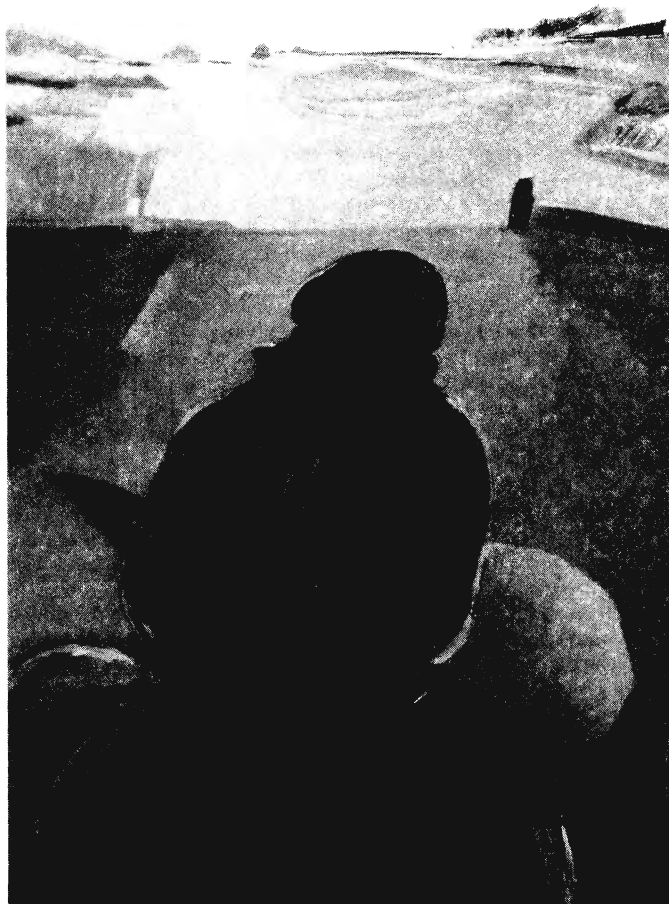
IZRAEL, 1969 / ISRAEL, 1969

Féltem, hogy Izraelre most is
a nosztalgia alattomos szelídsége
lesked, amit a százados diaszpórákban
halmoztak fel szomorú kincsül
a hitetlenek városainak zsidónegyedeiben,
a sztyeppi alkonyokon, az álmodozásban,
azoknak a nosztalgiája, akik Babilon
vizei mellett sóvárogtak utánad, Jeruzsálem.
Mi más is voltál, Izrael, mint ez a nosztalgia,
ez az üdvözülni-vágyás
az idő ingatag formái közt,
ősi varázs-könyved, liturgiád,
Istenben való magányod?
Nem így lett. A világ legősibb nemzete
egyben a legfiatalabb is.
Nem a kertek nem az arany vagy a semmittevés
kísértett téged, te végső
föld, hanem a keménység.
Izrael szavak nélkül is kimondta:

el fogod feledni, hogy ki vagy.
El fogod feledni a másikat, akit elhagytál.
El fogod feledni azt, aki voltál ama földeken,
melyek neked adták estéiket és reggeleiket,
s amelyeknek többé nem szolgálsz
nosztalgiáddal.

El fogod feledni atyáid nyelvét, és megtanulod
a paradicsomét. Izraeli leszel, és katona.
Mocsárra építesz, sivatagból raksz fel hazát.
Együtt dolgozva soslátott testvéreddel.
Egy dolgot megígérhetünk neked:
ott lesz a helyed a harcban.

SOMLYÓ GYÖRGY FORDÍTÁSAI

VARDA SAND: ASSZONY ÉS SZAMÁR
AZ ARIEL FINE ART GALLERY SZÍVES
ENGEDÉLYÉVEL